

λαίλαψ. Αὐτὸν ἀκολουθοῦσιν αἱ δύο αἶγες αὐτοῦ, δύο φίλτατα ζῶα, αἵτινα συνήθως ζευγνύει πρὸ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἄρματος. Συχνότερον δὲ περιπατεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν γῆν, καὶ εἰς τοιαύτην τινὰ πορείαν συνέβη νὰ συντριβῇ τῆς μιᾶς τὸ ἐν σκέλος — ἀδελφῇ μου, τὸν θραχιονά σου! ἄς βαδίσωμεν πάλιν ἐπὶ τῆς Βιφρόστας εἰς τὴν γῆν. Καθ' ὁδὸν πρέπει νὰ σοὶ διηγηθῶ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ καὶ Σκανδιναβοὶ ἐλάτρευον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς δρυμοῖς. Ἐκεῖ εὐρίσκοντο τὰ ἐπιμήκη τετράγωνα αὐτῶν θυσιαστήρια, περικλειόμενα διὰ σειρᾶς ἀξέστων λίθων, ἀνδρικοῦ ἀναστήματος ὕψος ἔχόντων. Ἐνταῦθα ἔκειτο ὁ φρικτὸς βωμός, τὸν ὁποῖον ἀπετέλουν τέσσαρες ὕψηλαί πέτραι καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν ἱερέων ἔσταζον ἀνθρωποθυσίαι. Ἐν τῇ εἰσόδῳ ἦτο βαθύ φρέαρ, ἐν ᾧ ἐπνίγοντο οἱ δυστυχεῖς, ὅσοι ἔπρεπε νὰ θυσιασθῶσιν εἰς τὴν Φ ρ ε ῖ α ν. Κατ' ἔτος ἐώρταζον περὶ τὴν μακροτάτην νύκτα τὴν Ἰ ο υ ε λ φ ε σ τ η ν (ἀλλαγαμῶν ἑορτὴν), ἥτις ἐν εὐθυμίᾳ καὶ συμποσίῳ διήρκει ἕνα δλόκληρον μῆνα. Μόνον δὲ καθ' ἕκαστον ἑννατον ἔτος ἐγίνετο ἡ τρομερὰ μ ε γ α λ η Ἰ ο υ ε λ φ ε σ τ η, ἐν ᾗ ἐννεήκοντα ἐννέα ἀνθρωποὶ οὐχὶ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες, παρθέναι καὶ παῖδιά, μετ' ἱσῶν ἵππων, κυνῶν καὶ ἀλεκτρυόνων ἐθύοντο ἢ ἐπνίγοντο καὶ ἐκρεμῶντο ἐν τοῖς ἱεροῖς δρυμοῖς.

Μάντιες παρετήρουν τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν, καὶ προϋφῆτευον ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῶν θυμάτων, ἐκ τοῦ δρόμου καὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν ἱερῶν ἵππων. Οὐχὶ μικροτέραν τούτων ὑπόληψιν εἶχον αἱ Ἀ λ ρ ο ὕ ν α ἰ ἢ ἱερεῖς γυναῖκες, αἵτινες ἐπίσης προέλεγον τὰ μέλλοντα

Καλὴν ἐσπέραν, Χεῖμδαλε! — » Τώρα ἐπανερχεσθε ἐκ τῆς Οὐαλχάλλας; Σᾶς ἤρσεν ἐκεῖ; — Διὰ τί οὐχί, ἐνδοξε φύλαξ τοῦ οὐρανοῦ; Εἰπέ ὅμως ἡμῖν, φίλε Χεῖμδαλε, ποῦ θυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τὴν εὐθυτάτην ὁδὸν πρὸς τὸν ἄδην; — » Πρέπει νὰ προχωρήσετε πρὸς βορρᾶν, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν εἰς τὴν Ἰσλανδίαν» — Ἐκεῖ καὶ ἡμεῖς προσεχῶς θέλομεν βαδίσαι· σήμερον δὲ κοιμήθητι ἡδέως καὶ δειρεύθητι πλεῖστα ἐκ τῶν τῆς Οὐαλχάλλας! Τοῦτο σοὶ εὐχεται ὁ ἀδελφός σου.

X. B.

Γουσταῦος.

Ο ΔΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

—ο—

Ὁ ἐνδοξος φιλέλλην ποιητής, Λόρδος Βύρων, κατώκει, ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι περιηγήσεως, ὅτε κατὰ τὸ 1811 ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης εἰκονογραφίης παριστώμενον μοναστήριον τῶν Φραγκισκανῶν. Ὡς γνωστὸν, ἔκειτο τοῦτο ὅπου φαίνεται σήμερον τὸ χωρογραφικὸν μνημεῖον τοῦ Λεωκράτους, τὸ κοινῶς λεγόμενον *φανάρι τοῦ Διογένης*. Τότε ἦτον εἴκοσι καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν ηλικίαν καὶ ἦδεν τὸ ὄνομά του κατέστη περίφημον. Εἰς τὴν κατοικίαν ταύτην ἐστοιχοῦργησε τὴν *Παράφρασιν* τοῦ Ὁρατίου, τὴν *Ἀρὰν* τῆς Ἀθηναῖς, ἄλλας τινὰς

ποιήσεις ἡτινος λόγου, καὶ τέλος τὰς σημειώσεις περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης. Ἐνησχολήθη ἐπίσης εἰς τὸ νὰ συνάψῃ τὰς περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος σημειώσεις, τὰς συνοδευούσας τὸ δεύτερον ἄτμα τοῦ Childe-Harold.

Ἡ μονὴ τῶν Φραγκισκανῶν ἄλλοτε ἐν Ἀθήναις.

Πολλαὶ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ χρονολογοῦνται ἐκ τοῦ μοναστηρίου τούτου, εἰς δὲ τὴν πρὸς τὴν μητέρα του ἐπιστολὴν τοιαῦτα ἔγραψε· « Πρὸς τὸ παρὸν δὲν φροντίζω νὰ ἐπιχειρήσω μακρὰν ἐν ὥρᾳ χειμῶνος περιόδειαν, καὶ ἂν ἀκόμη ἤμου βεβαρυμένος ἀπὸ τὰς περιηγήσεις ταύτας. Θέλω περιμεῖναι τὸ ἔαρ. Εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι ὀφελοῦμαι περισσότερο βλέπων τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, ἢ ἀναγινώσκων τὴν ἱστορίαν των, καὶ φρονῶ τοσοῦτον ἀλισυτελὲς τὸ μένειν οἶκοι, μεθ' ὧν τῶν περιωριστέων προλήψεων ἐνὸς νησιώτου, ὥστε ἔπρεπε νομίζω νὰ ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν νόμος, ἀναγκάζων τοὺς νέους νὰ περιηγῶνται ἐπὶ τινὰ καιρὸν εἰς τὰς χώρας τῶν ὀλίγων συμμάχων μας, ὅσους μᾶς ἀφῆκαν οἱ πόλιμοι. Ἐνταῦθα βλέπω Γάλλους, Ἰταλοὺς, Γερμανοὺς, Δανούς, Ἑλληνας, Τούρκους, Ἀμερικανούς, κλ. Ὁμιλῶ μετ' αὐτῶν, καὶ χωρὶς νὰ λησμονῶ τὴν πατρίδα μου, δύναμαι νὰ κρίνω καὶ περὶ τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἡθῶν αὐτῶν· ὅτε ἀναγνωρίζω πραγματικὴν καὶ τῆς Ἀγγλίας ὑπεροχὴν, (διὰ τὸ ὁποῖον, λεχθῆτω ἐν παρόδῳ, πολυκάκις ἀπατώμεθα) χαροποιοῦμαι, ὅσάκις δ' εὐρίσκω αὐτὴν κατωτέραν, τοῦλάχιστον φωτίζομαι. Ἦθελα δὲ μείναι ὅλον αἶωνα καπνιζόμενος εἰς τὰς πόλεις σας, ἢ πνιγόμενος εἰς τὰς ὀμίχλας τῶν πεδιάδων σας, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ μάθω τόσα πράγματα, καὶ ν' ἀποκτήσω ὠρελιμωτέρας καὶ τερπνοτέρας γνώσεις. »